

HOŘIČSKÝ ZPRAVODAJ

OBECNÍ ÚŘAD HOŘIČKY

ROČNÍK : XX

www.horicky.cz

červen 2019

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ:

Borůvková Helga	Hoříčky	91 let
Dvořáková Marie	Hoříčky	81 let
Luštinová Marta	Mečov	75 let

Přejeme životní pohodu a mnoho zdraví do dalších let!

(mn)

ZE ŽIVOTA OBCE

- 24. června budou zahájeny stavební práce na akci „**Prodloužení vodovodu - Kalousov**“. Průjezd po místní komunikaci bude v průběhu výstavby částečně omezen.
- Dlužníkům **poplatků za psy** oznamujeme, že nejzazší termín pro úhradu je pátek 14. června tohoto roku.
- POZOR!** Z technických důvodů dochází k **výměně termínů** následujících akcí:

29.6.2019 – sobota, cyklistický výlet
„**KDO MÁ KOLO, JEDE S NÁMI**“

Odjezd ve 14 hodin od obecního úřadu.

Přihlášky do 25.6.2019 v prodejně MIPA u paní Janischové, tel. 776 616 249 nebo na obecním úřadě u paní Volfové, tel. 775 083 401.

13.7.2019 – sobota, jednodenní akce
„**Dřevořezbáři s motorovou pilou**“

Areál u fotbalového hřiště.
Začátek 09,00 hod. Občerstvení zajištěno.

Na obě akce OPS Pechanec budou zveřejněny podrobnější plakáty na obvyklých místech, webu i facebooku.

Římskokatolická farnost Hoříčky vás srdečně zve na

KONCERT

V neděli **30. června 2019 v 17,00 hodin**
V KOSTELE SVATÉHO DUCHA NA HOŘIČKÁCH

Účinkují: Lidmila Urbanová – varhany
Jana Šimková Vitverová – violoncello

Vstupné dobrovolné.

- ☑ **Zasedání zastupitelstva obce** se uskuteční v pondělí 24. 6. 2019 od 18 hodin v obřadní síni obecního úřadu. Program bude zveřejněn na úřední desce a internetových stránkách obce.
- ☑ **Co ovlivňuje cenu stočného?** Již několikrát jsme ve zpravodaji psali o rostoucích nákladech na údržbu technologie splaškové kanalizace včetně čistírny odpadních vod. Tyto se potom nutně musí promítnout do ceny stočného. Každý z nás může přitom jednoduchým způsobem přispět k tomu, abychom neplatili za likvidaci odpadních vod zbytečně vysoké částky. Stačí, když do kanalizace (chcete-li do záchodových mís) budeme vyhazovat (chcete-li odkládat) jen věci k tomu určené. Jistě není třeba na tomto místě barvitě popisovat vše, co tam patří. Spíše bychom zde rádi připomněli, co nám dělá v technologiích největší problémy. Jsou to výrobky, které na první pohled působí „papírovým“ dojmem: vlhčené ubrousky, papírové kapesníčky, kosmetické vatové polštářky, tampóny a nejen ty odličovací, různé další hygienické potřeby, vatové tyčinky... Pěkné svinstvo je pro kanalizaci také použitý tuk ze smažení. Zamysleme se tedy, než do záchodové mísy vhodíme některou z výše uvedených věcí.
- ☑ **Vandalismus.** Se smutkem v duši a vráskou na čele starousedlíci přijímají informace o množícím se vandalství v naší obci. Mnozí pamatují doby, kdy se obrazně řečeno auta nezamykala, stodoly nezavíraly a ztrácela se tak akorát spadaná jablka podél cesty. Dnes jsou četné vykradené chalupy, rozřezané pneumatiky, rozpletené ploty, zničené informační tabule nebo poškozená autobusová čekárna. Mnohokrát jsme varovali před „šmejdy“ potulujícími se od domu k domu. Opakovaně jsme nabádali k ostražitosti. Nezbyvá, než tyto výzvy zopakovat, spolehnout se na pozorné sousedy, nespavé jedince či přes den v obci pobývající důchodce, kterým neunikne neznámá tvář nebo podezřelé chování postavy v kapuci na hlavě. (mn)

SBĚR STARÉHO PAPÍRU!

Škola organizuje tradiční sběr starého papíru **od 17.06. do 20.06.2019** (odvoz v pátek 21.06.2019 ráno). Papír můžete v uvedených dnech nosit do obou budov školy (od 6,30h do 15h do budovy 2. stupně školy a od 6h do 17h do budovy 1. stupně školy a MŠ).

Využijte příležitosti podpořit finanční příjem školy. Získané peníze budou použity pro vaše děti nebo vnoučata.

Sbíráme noviny, časopisy, směs letáků a ostatní sběr.

KŘÍŽOVKÁŘI POZOR!

V minulém zpravodaji jsme otiskli poslední křížovku a přislíbili rozhovor s jejím autorem, panem Luděkem Rudišem.

V jakém období vznikaly křížovky?

Křížovky byly sepsané v roce 1978, a proto jsem musel před jejich vydáním několikrát upravovat význam (pojem) jednotlivých hesel, protože ten původní již neodpovídal dnešní době. Hesla, agitky, upoutávky byly někdy poplatné tehdejší době, ale nechtělo se mně je nezveřejňovat a nechat si takové křížovky v „trezoru“.

Naprostá většina křížovek je z vaší „dílny“, pouze v březnu a v dubnu tohoto roku jsme zveřejnili dvě cizí. Autorem jedné byl DUB (možná pseudonym) a druhá měla autora neznámého.

V mém soukromém archivu Hlasu Hoříček jsem objevil ještě dvě křížovky, které mi v sedmdesátých letech ve zpravodaji již vyšly (jedna z nich byla ta pod pseudonymem). Navíc jsem objevil jednu křížovku z roku 1968 (tu jsem nedělal já), kde se objevilo dalších sedm občanů Hoříček.

Když jsme u těch příjmení, máte nějakou statistiku, kolik se jich v tajenkách objevilo?

Po dobu vycházení se objevilo 90 příjmení, z toho dvě byla použita 2x. O dávné době vzniku svědčí i fakt, že 42 příjmení se již na Hoříčkách či v Novém Dvoře nevyskytuje, i když potomci jejich nositelů, ale pod jiným příjmením (provdané dcery nebo vnoučata), zde nebo v okolních vesnicích bydlí.

S jakými reakcemi našich čtenářů jste se setkával? Neměl jste někdy chuť jejich zveřejňování zastavit?

V průběhu let co křížovky vycházely, jsem byl konfrontován s několika názory, že stejně křížovky nikoho nezajímají. To bylo od lidí, které to opravdu nezajímalo, a kteří žijí jen přítomností. Ale v zápětí jsem byl uklidněn druhou stranou, že na tajenku přišli a že ji pravidelně luští.

Na závěr našim čtenářům připomínáme, že křížovky jsme začali uveřejňovat v roce 2013 (duben – červen) a potom od března 2014 do května 2019. Výjimkou byly prázdniny a některá vydání, do kterých se prostě nevešly. Opravdu minulé vydání obsahovalo poslední „kousek“?

Křížovka v minulém vydání Hoříčského zpravodaje je takovým rozloučením s čtenáři, kteří luštili a kteří mě nezatracovali kvůli malým nedostatkům (dlouhé - krátké „i“ a dalšími, které se v průběhu vyskytly. Kdo se nikdy nepokusil o vytvoření křížovky, nemůže pochopit složitost, aby jedno slovo vodorovně a další slovo svisle dokázalo mít být jednoduchý smysl. A jelikož nejsem žádný genius, i jednoduché křížení slov mně dávalo zabrat. Větší křížovky jsem skládal i několik hodin, takže v konečném součtu jsem na realizaci strávil možná 150 i více hodin. Další hodiny již v nynější době mně zabralo přepisování do počítače a hledání aktuálních významů, kde mně pomohl v počátcích syn Dušan a později paní Volfová.

(mn)

OKÉNKO ZŠ A MŠ HOŘIČKY: (převzato bez redakčních úprav)

více o škole na www.skolahoricky.cz

V peřejích Jizery

Blíží se konec školního roku. Toto období není typické pouze laděním známek a vbíháním do pomyslné „cílové rovinky“ prospěchu, ale je také obdobím školních výletů. Žáci 8. ročníku vyrazili do romantického prostředí Malé Skály v Českém ráji. Oblast nabízející pestrou škálu turistických cílů a aktivit nás uchvátila.

Ve středu 22. května odpoledne po vyučování jsme využili nabídky Českých drah a vlakem se dopravili do cíle. Ubytovali jsme se ve vodácké turistické ubytovně a prožili akční večer plný her. Počasí bylo deštivé a hladina řeky Jizery nebezpečně stoupala. Zakalená voda hučela a tvořila divoké peřeje. Nejhorší scénář počítal s noční evakuací, neboť naše ubytovna stála na břehu Jizery.

Vše nakonec dobře dopadlo, ráno již nepršelo a na oblačném nebi občas vysvitlo slunce. Podmínky pro vodáky na jedničku. Rychlá voda a nažhavení raft'áci, připravení vrhnout se do divoké vody, co víc chtít? A že to byla jízda! Plavili jsme se 9 km meandrující řekou do Dolánek, kde na nás již čekaly koloběžky. Zpět do Malé Skály jsme jeli po cyklostezce Greenway, která kopíruje tok Jizery.

Po zaslouženém odpočinku a občerstvení jsme vystoupali vzhůru ke Kalichu, kde se nachází nespočet skalních průlezů, průchodů a převisů. Ze skalních vyhlídek byl vidět Ještěd i Bezděz. 12 km dlouhý okruh byl korunován pohledem na Suché skály ozářené zapadajícím sluncem.

Poslední den výletu jsme si po snídani nejprve sbalili a pak se vydali na druhou stranu údolí. Vyšplhali jsme na exponovanou vyhlídku vysoko nad Jizerou, ze které to byl již kousek na vrchol Vranovského hřebenu, kde naši předkové vybudovali skalní hrad, upravený jako Pantheon. Odtud se nám nabídl pohled na zasněžené Krkonoše, hrad Frýdštejn a Malou Skálu.

Celý výlet i cesta zpátky uběhla stejně rychle jako voda v téměř rozvodněné Jizeře. Skvělé počasí a dobrá třídní parta zajistila úspěch jedné z posledních akcí v tomto školním roce.

Mgr. Iveta Faltová, učitelka 2. st.

Český ráj to napohled a naposled

Na školní výlet, jsme my devát'áci, vyrazili vlakem z České Skalice a naše putování pokračovalo přes Jaroměř na Malou Skálu.

Na ubytovnu jsme to od nádraží sice neměli daleko, ale s těžkými taškami nám cesta dala docela zabrat. Když jsme se ubytovali, šli jsme se projít. Trošku mrholilo, ale to nás nemohlo zastavit. Jsme přece průzkumníci, a tak jsme vlezli úplně všude. Navštívili jsme hrad Vranov, a také zříceninu hradu Frýdštejn, kde ale bylo zavřeno.

Odpoledne za námi dorazili i osmáci, což sice mělo být překvapení, ale naše tajné služby vše vypátraly už dávno předem, a tak jsme je kousek od nádraží mohli překvapit my.

Druhý den ráno jsme se vydali na raftech pokořit řeku Jizeru, která byla po deštích plná vody. Hezky jsme se vydovářeli, a tak jsme byli všichni spokojeni. Zpět proti proudu jsme se dostali na koloběžkách, což se nám všem taky moc líbilo. V pátek jsme si ještě před odjezdem domů zahráli přehazovanou a uvědomili si, že náš poslední společný výlet už bohužel končí. Tak sláva, nazdar, výletu, příští rok už pojedete osmáci bez nás.

za 9.třídu Natálie Kovalová a Veronika Pavlová

REPORTÁŽ PSANÁ NA KAMČATCE (převzato bez redakčních úprav)

Kamčatka - 3. díl: Vítejte na Kamčatce

Jelikož jsme letěli proti rotaci zeměkoule, na východ, časový posun byl rychlejší, než když se letí na západ. Nejdříve jsme letěli ještě výše na sever, daleko nad severní kruh /nevím proč, asi je to lepší kvůli vzdušným proudům/ a teprve když jsme se blížili ke Kamčatce, tak jsme se znovu obrátili na jih. Právě toto jsme mohli sledovat na monitoru, který má každý cestující před sebou. Bez tohoto zařízení by člověk tápal, kudy letadlo letí, i když by to samozřejmě neovlivnil. I když jsme letěli do noci, žádná noc nebyla díky tomu, že jsme vysoko nad polárním kruhem a jen se začalo stmívat, opět se začalo rozednívat. Asi po dvou hodinách letu jsme dostali klasickou večeři, v letadle obvyklou, kde si člověk může vybrat ze dvou jídel, a než jsem dočetl druhou knížku, nosila se snídaně. Překonali jsme totiž další časové pásmo. Takže žádná noc, žádný spánek, ale člověk si to ani neuvědomí. Někteří cestující sotva dojedli večeři, zavřeli oči a ponořili se do říše snů.

Při přistávání v Petropavlovsku-Kamčatskij, kdy bylo fantasticky jasné počasí, jsme proletěli kolem několika sopek, které se tyčily nad městem.

Po výstupu z letadla jsem čekal tepelný šok. Z letní Prahy kolem 30 stupňů tepla jsem byl připraven na chlad, průměrná teplota v tomto období by měla být 17 - 21 stupňů. Nečekaně nás obklopilo teplo srovnatelné v Praze, bylo 28 stupňů. Tyto teploty jsou pro tuto oblast neobvyklé, ale v současné době se asi oteplování projevuje i na Kamčatce.

Chtěl jsem si natočit letadlo na ranveji na kameru - v pozadí fantastické siluety sopek, ale byl jsem upozorněn, že je to zakázané. Připomenul jsem si situaci z roku 1986, kdy jsem poprvé letěl s CKM do tehdejšího Sovětského Svazu, a kdy nad Uralem ve výšce cca 10 kilometrů jsem chtěl vrcholky zasněžených hor - úžasný pohled, vyfotit /kameru jsem v té době ještě neměl/, na mě přímo skočila ruská spolucestující s ječením, že je to vojenský prostor a že se to nesmí.

Vrátil jsem se ve vzpomínkách na tuto cestu, kdy jsme poznávali města Baku, Jerevan, Kyjev, Moskva. Samozřejmě jsme přelétávali tyto vzdálenosti ruskými letadly. Tyto letadla byly používané jako u nás v té době autobusy. Sice jako "spřátelení západní inostránci" jsme měli přednostní nástup do letadla, ale vzápětí po nás nastoupili místní, žena s husou v tašce, v jednom přeletu dokonce koza. Nebo byla prodána jedna jízdenka navíc, tak cestující "stál" - samozřejmě nestál v uličce. Ale nechali ho na palubě.

V té době Čechoslováci byli v tehdeším Sovětském svazu tak populární a oblíbení, že jsme měli samá privilegia a všichni místní se s námi chtěli vybavovat a zjišťovat, jak u nás žijeme.

Po vyzvednutí zavazadel, všechna došla v pořádku, pro nás přijel mikrobús, který nás odvezl asi 40 km od letiště do lokality Paratunka, vedle menšího městečka Jelizovo, která měla být naše výchozí stanoviště pro dalších 12 dní. U těch zavazadel bych se zastavil. Proč jsem zdůraznil, že zavazadla došla v pořádku. Několikrát se totiž stalo, že zavazadla dorazila s několikadenním zpožděním. Podle mých zkušeností je na tuto situaci specialista francouzský dopravce AIRFRANCE. Například při cestě do Venezuely naše zavazadla za námi putovala celý týden. Než za námi dorazily do hotelu, kde jsme byli ubytovaní, odjeli jsme, tak je za námi poslali autem. Než auto s kufry dorazilo za námi na další místo, opět jsme byli pryč a takto to pokračovalo celý týden. Nejhuře na tom byli spolucestující, kteří měli třeba léky, které potřebovali u sebe, jen na 2 dny a zbytek si nechali v kufru. Mně jako vždy chyběly knížky, protože i v pralese, kde jsme se v té době pohybovali, byly chvíle, kdy nebylo co dělat a já jsem tyto chvíle vyplňoval právě knihou a trpěl jsem nicneděláním.

Luděk Rudiš

Redakční uzávěrka čísla je vždy k 25. kalendářnímu dni v měsíci. Připomínky, náměty nebo Vaše názory lze předat na OÚ, nebo je zasílejte e-mailem na adresu neumann@horicky.cz. Autorem příspěvků označených (mn) je M. Neumann. Počet výtisků - 240 ks. Výtisky jsou neprodejné a slouží k bezplatnému informování občanů.